

Сказка про кравця і вовка

Як був у попа кравець¹ і пішов на село робити, а в той час безщасному вовкові не послав біг корму. Він зліз на гору да й просе бога: "Дай, господи, їсти, а то вмру!" - "Ох, іди ж, - каже, - вовче! Шо нападеш попове, то й їсти тобі готове". От іде вовк - ходе кобила: "Здорова була, кобило, а чия ти єсть?" - "Ох, вовче, я попова". - "Ти ж мені їсти готова!" - "Ох, подивися ж, - каже, - вовче! Я була в городі, принесла бумага". Став вовк дивиться в бумага, кобила як стрибнула! Оглянулась, так і вовка не вздріла. От іде вовк та й думає: "Який я дурень єсть! Чи я пан, чи я письменний, шо ще мені в бумага дивиться?" Іде вовк, аж ходить баран: "Здоров був, баране! А чий ти єсть?" - "Поповни". - "Ти ж мені їсти готовий!" - "Ой, стань же ти, вовче, в долині, а я піду на гору; роззяв ріт, так я сам тобі влечу". Як розігнався баран, як дав йому в лоб, дак трохи не заснув вовк. От іде вовк та й думає: "Який я дурень! Чи я пан, чи шо, шо ще захотів легкого хліба?" Стрів вовк свині: "Здорові були, свині! А чії ви єсть?" - "Попові!" - "Ви ж мені їсти готові!" - "Ох, вовче-братику! Зволь же нам хоть пісню заспівать". Поти свині вовка манили, поки люди взгляділи вовка да й прогнали.

¹ (Портной.)

От іде вовк і стрічає кравця: "Здоров був, кравче! А чий ти єсть?" - "Поповни!" - "Ти ж мені їсти готовий!" - "Ох, вовче-братику! Дозволь же мені хоч умиться на послідній дорозі, от дай же ще й хвоста втертись". От кравець у хвіст руки як умотав, як одпустив три аршини, так вовк там трохи й не гігнув¹... От кравець як одумавсь, як побіг, та на дуба і сховався. Став вовк думати-гадати, як би того кравця здогнати; зібрав собі молодців і підійшов як раз під того дуба. "Онде, братці, сидить кравець на дубі. Ох, нумте, братці, як би його достати..." От ліг безхвостий на споді, а ті всі на його вверху; от уже одному вовку стати і кравця достати. Той кравець каже: "Понюхаю хоч на послідній дорозі табаки!" Понюхавши: ахчи! А вовк думав, шо кричить: "Аршин!" Як пирсне відтіля, як посиплються вовки, як вхопили того вовка, розірвали - і пропав бідний!

¹ (Чуть не умер, не успев крикнуть.)